

Пам'яті Івана Григурка

Ночі туманні, ночі осінні,
Місяць та степ за селом.
Хто там пройшов по далекій стежині,
Білим махнув рукавом?

Стану, погляну, гукнути боюся.
Срібне безмов'я кругом.
Довго не йшов — у зорю обернувся...
Місяць та степ за селом.
